

1858-05-06

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
London

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
Charles Eastlake
Carl Joachim Hambro

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann savner familien under opholdet i London og er lykkelig for brev hjemmefra. Hun beretter om de elegante forhold, hun lever under i byen, og om sit seneste besøg hos C.J. Hambro.

TRANSSKRIFTION

den 6de Mai om Aftenen

Kjæreste Adolf!

Gudskeloved for Dit kjærlige Brev! Som jeg hilsede med Glædestaarer dette Fredens Olieblad som vederkvægede mig. Der er dog midt i denne bittre Skilsmisse fra ens Kjæreste en Sødme en Velsignelse, der at føle Dine forøgede Kjærlighedsudtryk. Saaledes skal vi ogsaa opfatte alt Sørgeligt i Livet, det er bestemt Guds Villie, og derfor sender han Alvor og Sorg for stærkere og stærkere at sluttes og drages til Ham og mere og mere blive sig den gjensidige Kjærlighed bevidst. Mit Brev var alt forseglet og skulde lægges i Brevæsken, da Dit kjære Brev kom. Jeg aabner Brevet og lægger derfor endnu dette lille Blad til og nogle faae Linier til vores søde Børn. Ak hvor kan jeg dog tænke mig de riige menneskers Tomhed i Livet som midt i al Glands og Herrlighed savner Kjerlighed denne Livsnæring, uden hvilket Alt ellers er dødt. –

Jeg behøver kun at hentyde til mine egne Smaa=Londoner=Forhold, der i Sammenligning med vort tarveligere Liv i Kjøbenhavn har for mig noget luxuriøst. Naar jeg saaledes seer mig selv omgivet af elegante Speile og Møbler, træder paa elegante Tæpper, spiser hver Dag 3 Retter udsøgt Mad, (Du veed jo at min Middag koster 21 Shilling engl. hver dag billiger kan man som Fremmed ei spise i London, og bedre vilde jeg aldrig kunde eller ønske at spise, saa godt er Middagen, bare Du kunde spise med mig), kjører i Brougham¹, saa føler jeg det Intetsigende det Tomme deraf fremkaldt og betinget ved Forholdene. Jeg savnede Dig og Børnene og jo mere jeg syntes mine Omgivelser vare kjønne. Men nu kom Dit Brev og Børnenes og nu har jeg det saa deiligt baade udenom og indeni mig begge dele harmonerer. – Jeg er rigtig glad og lykkelig Du elskede trofaste Ven.

[2] Den stakkels Hambroe². Tro mig han er ikke lykkelig. Han føler dybt Sorgen³ over at være ene og har derom meget varmt udtalt sig til mig, og dog lider han med alt dette, tiltrods for Bevidstheden af Savnet midt i sine Riigdomme, vistnok af det samme Onde som de fleeste Riigmænd lider af. Mange store Glæder kunde tilkjøbes i Livet af dem som ejer meget ved at give til rette Tid. – Han skrev mig nogle venlige Ord som ledsagede Dit Brev, og at Sir Charles Eastlake⁴ havde meget roesende omtalt min i

Academiet udstillte Huusandagt i Times⁵. Det er som om Himmelen
Velsignelse hvilede over denne Gjenstand. Jeg anseer det heller ikke mere
for et so stort Ulykke at Billedet⁶ styrtede ned, thi sæt at det ei blev solgt
her, endog det ingenting feilede? Saa det dog bedst for min Stilling i
Danmark at man og vi antager ifald det nu ei blev solgt, som det er at
Skaden er Skyld deri. Maaskee Du leer af denne Reflection? Du mærker
nok at jeg holder mig en lille Bagdør aaben, egentlig haaber jeg saa smaat
paa Billedets Salg her, thi tiltrods for Skaden er det dog et deiligt Arbeide.
Og Nu lev vel igjen. Vær takket og velsignet for hvert kjærligt Ord for hver
kjærlig Tanke. God Nat. Jeg sover ind, med de kjærligste Tanker om Dig.

Din trofaste Hustru Elisa

PS Du kan ei troe hvor Du beroliger mig med Henhold til den Ro med
hvilken Du imødeser Resultatet af min Reise. Saa lidt det endnu tegner til
Noget, saa megen god Haab har jeg. Dog lægger jeg Alt i Guds Haand.

Jeg har kun benyttet Brougham¹ hidtil i 3 Timer. Saa meget som mulig -
benytter jeg Omnibussen⁷ men min Kab som bragte mig til Hotellet og
derfra hertil Kostede 4 Daler Dansk!

¹ Hestetrukken vogn, ofte med et fremadrettet sæde og udkig gennem forrude. Opkaldt efter den skotske jurist Lord Brougham (1778-1868), der opfandt vogntypen i 1838-39. Brougham'en blev en ofte anvendt hestetrukken hyrevogn i London.

² Hambro

³ C.J. Hambros hustru Caroline Marie Hambro (1810-1852), née Costenhofer, var død seks år tidligere, hvilket efterlod Hambro med tre halvstore sønner.

⁴ Charles Eastlake

⁵ Eastlakes tale blev trykt i The Times d. 3 maj 1858, hvor Jerichau Baumann omtales kortfattet, dog nævnes værkets titel ikke: "[...] Among the few specimens by foreign artists which the present Exhibition contains I may mention a work of great merit by af lady of Copenhagen, Madame Jerichau [...]".

⁶ Maleriet faldt af væggen, da Jerichau Baumann fik det fotograferet i København hos en professionel fotograf, hvilket resulterede i to huller i lærredet. Omtalen af episoden stammer fra H.C.Andersens brev til Henriette Scavenius 28. april 1858, gengivet i Kristen Dreyer, H.C. Andersen og Basnæs. Breve til Henriette Scavenius 1855-1874, bind 1, Det Kongelige Bibliotek 2007, p. 81.

⁷ Et offentligt hestetrukkent transportmiddel.

Kærester Adelf! Den 6 de Mars om Aften
 Indkaloved for Dit kære Brev! som jeg hilte
 med Glæde at se. Dette Fredens Olieblad som jeg
 leverede mig. Der er dog midt i den bitre Skæmmelse
 fra ens Kærester Den Både Den Delignelse ^{der} at føle
 sine forrige Kærlighedsudtryk. Saaledes skal vi
 ogsaa opfatte alt Sorgeligt i Livet, det er bestemt
 Gud Vilke, og derfor sender han Alvor og Sorg
 for stærkere og stærkere at sluttes og Trages til Ham
 og mere og mere blive den gjensidige Kærlighed
 bevidst. Mit Brev var alt for sig selv skulde
 ligge i Brevskenen da dit kære Brev kom. Jeg
 lagde derfor endda dette lille Blad til, og nogle fine
 Linier til vores søde Børn. Ak hvor kan jeg dog
 tænke mig de riige Menneskers Tomhed i Livet som
 midt i al Glæde og Herlighed savner Herlighed
 sine Livsnæring, uden hvilken alt eller er Dødt! —
 Jeg behøver kun at hentyde til mine egne Smar-
 Londoner-Forhold, der i Sammenligning med vort fædre-
 lande Liv i Kjöbenhavn har for mig været en
 Nær jeg saaledes ser mig selv omgivet af elegante
 Spiile og Wabler, træder paa elegante Tæpper, spiser
 hver Dag 3 retter endst Mad, ^x bærer i Broughen
 saa føler jeg det intetrigende det fjerne der
 fremkaldt ved Forholdene. Jeg savnede Dig
 og Børnene jo mere jeg syntes at mine Ansigt
 vare borte. Men nu kom dit Brev og Børnene
 og nu har jeg det ene Deiligst bade uden om og
 inden mig det harmoniserer. Jeg er rigtig glad og
 Glædelig Du elskede trofaste Ven.
 Du kunde ikke undgå mig.

X
 Du ved jo at min skønne
 fremtid er borte i London, og
 jeg vilde jeg aldrig havde
 været i London, og jeg vilde
 jeg aldrig havde været i
 London, og jeg vilde jeg
 aldrig havde været i London,

Den stakkels Hambro. Tro mig kan er ikke lykkely
Han føler dybt Sorgen over at være ene og har siden
meget varmt udtalt sig til mig, og dog er han med alt
dette, tiltrods for Bevidstheden af Livet midt i
sine Tridvane, vistnok af det samme Ende som de
fleeste Trigemænd bliver af. Mange store Glæder
kunne tilgjøbes i Livet af dem som ejer meget
ved at give til rette Tid. — Han skrev mig
nogle venlige Ord som ledsagede Dit Brev, og at
Sir Charles Eastlake havde meget rosende
omtalte min i Andennet udstillede Huisansigt.
Det er som om Himlens Belignelse hvilede
over den Gjenstand. Jeg anseer det heller ikke
mere for et so stort Ulykke at Billedet styrtede
ned, thi end at det er blevet solgt her, Endog det
ingen ting fejlede? saa er det dog bedst for min
Gilling i Danmark at man antager ifald det
nu er blev solgt, som det er at Glæden er Skyld
deri. Maake Du leev af reflectionen? Du
marker nok at jeg holder mig en lille Bægdor
raaben, egentlig haaber jeg saa snart paa
Billedets Salg her, thi tiltrods for Skaden
er det dog et deiligst Arbejde. Og thi
er vel igjen. Vars takket og velignet for
hvert Gærligt Ord for hver Gærlig Tanke
at jeg lever ind, med de Gærligste Tanker om Dig.
Din trofaste Hustru Elise
Du kan ei troe hvor Du beroliger mig med
Henhold til den Pro med hvilken Du imeddeser Resultatet
af min Reise. Saa lidt det end tegner til noget saa meget god
Hjælp har jeg. Dog Cagge 17 det i Sids Hænder.